

© De Vierklank

De dorpsjeugd klit wat bij elkaar

door Henk van de Bunt

Vrijdag 27 juni jl. werd aan de Kastanjelaan te Groenekan de Jongeren OntmoetingsPlek officieel geopend. Onder grote publieke belangstelling werd na een aantal sprekers een contract ondertekend en werd de JOP officieel 'natgemaakt', zoals bij het te water laten van een schip. De politiek was ruim vertegenwoordigd, evenals afgevaardigden van tal van maatschappelijke organisaties. Oud burgemeester Alexander Tchernhoff gaf door zijn aanwezigheid ook van zijn belangstelling blijk.

Als eerste spreker kondigde wijkcontactambtenaar Miranda de Freitas buurtbewoner Wim van Schaik aan. Samen met anderen heeft van Schaik zich beijverd voor de JOP, zoals deze nu is gerealiseerd. Van Schaik was om zijn drijfveer te verklaren teruggedaan naar de zeventiger jaren: 'Wij kochten ons huis, dat aan de andere kant van het hek ligt in 1974 en kwamen toen wonen in het dorp Groenekan. Het was in de tijd dat het lied 'Het Dorp' (tekst Friso Wiegiersma) van Wim Sonneveld razend populair was. Met name het derde couplet, waarin het gaat over dorpsjeugd met beatle-haar en de daarbij behorende vaders. Die jeugd zagen we in 1974 ook in Groenekan op de toenmalige hangplek, de muurtjes van de brug van de Kastanjelaan. Hier hadden ook al de vaders van de hangjeugd met het beatlehaar gezeten. De vaders van de generatie van zoethout voor een cent. De generatie waartoe ook ik behoor. Het lied was vooral zo populair omdat het situaties beschreef die voorbij, voorgoed voorbij waren. De hangplek hier is later wat verplaatst toen voor wandelaars en fietsers deze houten bank hier werd neergezet. Op deze hangplek is nu een deel van de huidige jeugd, de kinderen van de jeugd van 1974. De kleinkinderen van de eerste generatie. Kijk maar eens naar de geboortejaren van de jongens en meisjes op de achterwand van de JOP. Zit niet achter dit opschrijven van die data dezelfde gedachte, dat er continuïteit moet blijken in het hangen zoals in kerken de continuïteit van het preken wordt getoond door alle dominees die er geprekeerd hebben te vermelden op de bekende predikantenborden?

Jeroen

Van Schaik vervolgde: 'Deze hangplek bestaat al zo'n zeventig jaar. Groenekan is een jong dorp met weinig tradities. Deze hangplek is een heel markante traditie. De geschiedenis van deze hangplek zou moeten worden opgeschreven. Een mooi cultuursociologisch verhaal. Wij hebben het dan ook zeer toegejuicht dat Jeroen Spelt in een grote dorpsbijeenkomst eind 2006 namens de hangjeugd zo moedig was een pleidooi te houden, dat net als op andere plaatsen in de gemeente ook in Groenekan een JOP moest komen'.

Diezelfde Jeroen Spelt (20) was de volgende spreker. Frank en vrij (als enige zonder tekstbriefje) sprak hij allereerst zijn verbazing uit over de grote belangstelling voor deze opening. Jeroen zag zich alweer van de 'iets vorige generatie van de JOP. Ik ben al een tijdje niet meer op de brug geweest, moet ik u bekennen. Zo'n twee jaar geleden bivakkeerden wij in een schuur. Maar om veiligheidsredenen kon dat niet altijd. Zo is het pleidooi voor een JOP ontstaan'. Jeroen onderbouwde de wens om een mooie JOP ook voor de aanwonenden met de woorden: 't Is toch ook hun plek hier'. Jeroen vroeg en kreeg applaus voor iedereen die aan het realiseren van deze JOP heeft meegewerkt en bedankte namens de jongeren daarvoor.

Wethouder

Jeroen gaf de microfoon door aan wethouder Bert Kamminga (dorps- en wijkgericht werken). Kamminga sprak zijn waardering uit voor de snelle realisatie: 'Echt waar, van najaar 2006 tot april 2008, dat is in gemeentelijke kring snel te noemen'. Toen de wethouder de JOP voor het eerst zag staan vond hij het meteen een kunstwerk en hij sprak lovende en waarderende woorden in de richting van de eveneens aanwezige ontwerper Philips Somers. Vervolgens

noemde hij een lange lijst van mensen, die de realisatie (mede) hadden mogelijk gemaakt. Hij roemde ook de 'Heitje voor een karweitje'-bereidheid van de jongeren en van de Groenekanse bevolking om er aan mee te willen werken. Tenslotte sprak hij zijn waardering uit voor de coördinerende inbreng van wijkcontactambtenaar Miranda de Freitas. Voordat de aanwezigen aan de hapjes en de drankjes konden beginnen klom Arjan van Beerschoten geroutineerd het dak van de JOP op om vervolgens met een flinke smak de champagne tegen de wand te gooien, waarmee de JOP officieel was geopend.

Jeroen.jpg

Wim van Schaik verlaat en Jeroen Spelt beklimt het spreekgestoelte. Wijkcontactambtenaar Miranda de Freitas kijkt goedkeurend toe.

Arjan.jpg

Arjan van Beerschoten heeft met een flinke smak de champagne tegen de wand van de JOP gegooid, waarmee de opening een feit was.

Publiek.jpg

Er was grote publieke belangstelling.

INZET

*'De dorpsjeugd klit wat bij elkaar
In minirok en beatle-haar
En joelt wat mee met beat-muziek
Ik weet wel het is hun goeie recht
De nieuwe tijd, net wat u zegt
Maar het maakt me wat melancholiek
Ik heb hun vaders nog gekend
Ze kochten zoethout voor een cent
Ik zag hun moeders touwtjespringen
Dat dorp van toen, het is voorbij
Dit is al wat er bleef voor mij
Een ansicht en herinneringen'.....*